

В. „Плевенски Гласъ“
излиза всяка неделя сутринта.

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева
„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ странство:

За година 10 лева
„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ СЪЛЪСЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ

ко, що се отнася до вѣстника, се
ща въ Администрацията, която
намѣрва въ Хотелъ „България“.

За частни обявления се плаща по 3
ст. на дума въ последнитѣ страници, а
на първа—по 5 ст. За обявления на
Г. Служебнитѣ Пристави по 3 ст. за двѣ
обнародвания. Стойността за всяко
обявление се внася въ администрацията
срѣщу расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се изпращатъ
въ администрацията.

Съ днешния брой ние спираме издаване на вѣстника за едно кратко врѣме до като съберемъ изъ окръжието и градътъ абонамента, за да можеме си уравни смѣтките. Ние молиме нашитѣ приятели да бждатъ добри и ни помогнатъ, защото нашия вѣстникъ въ продължение на нѣколко години се е поддържалъ исклучително отъ тѣхъ, а слѣдователно не върваме че при днешнитѣ критически врѣмена за отечеството, когато днешнитѣ управници продаватъ отечеството ни на мезатъ, да ни заставяватъ да спираме издаването. Печатаритѣ до сега биха добри и ни чакаха много. Молиме прочее да се дава съдѣйствию на пратеника ни, който ще носи редовно отъ редакцията пълномощие.

Отъ редакцията.

Мебелъ—Столяръ

Д. СТОЙЧЕВЪ

До писанието на Табаковъ

Приема поръчки за разни видове и фасони библиотеки, скринове, гардеропи, куфаре, врати, прозорци, етажерки и киворе. Приема и поправки, цѣни умѣрени, работа чиста и бърза.

Обявление

Извѣстяваме на г. г. касапите и бакалитѣ отъ Плевенскій окръгъ, че копуваме по най износни цѣни, тѣзгодишни Агнешки и Ярешки кожи.

20 Май 1899 год. гр. Плевенъ

БР. СТ. БОЯДЖИЕВИ.

ИЗВѢСТІЕ

Извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продавамъ собствената си къща съ дворъ 400 кв. м. въ гр. Плевенъ 8-й кварталъ подъ № 3077.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се отнесатъ за споразумение до менъ.

Рафаилъ М. Луповъ

3—3

СЪОБЩЕНИЕ

Извѣстявамъ, че продавамъ собствения си хотелъ »Америка« на Сжръ-Пазаръ № 886 улица Александровска и давамъ го подъ наемъ, но съ условие за повече години.

За споразумение

Пенчо Черни Тодоровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаний Иов. Ив. Топаловъ, обявявамъ за свѣдѣние на интересующитѣ се, че за напрѣдъ ще се занимавамъ съ адвокатска професия въ гр. Плевенъ.

Иов. Ив. Топаловъ.

гр. Плевенъ, 30 Май 1899 година.

Съсипателно е за най жизнитѣ интереси на страната допусканieto въ България експлоатацията на ж. п. линии да се повърва на частни дружества и особено да се придава на дружеството на источнитѣ желѣзници, което и да е парче отъ държавната мръжа.

Три мѣсеца почти какъ сж сключени договоритѣ за ковертиранieto на държавнитѣ ни дългове и отстъпването въ експлоатация на источнитѣ желѣзници българската държавна желѣзница Чирпанъ — Нова-Загора и до скоро не се знаяха положително подъ какви условия сж направени тия сдѣлки. Съ свикването камарата на извънрѣдна сессия, най послѣ, правителството се рѣши да напечата тия условия. Отъ тѣхъ най ясно се вижда, какви голѣми отстъпки прави нашето правителство на компанията на источнитѣ желѣзници и какви неопредѣлими спѣнки прави на едва възрѣждащата се наша търговия. Чрѣвъ разнитѣ клаузи нашето правителство ще да създаде въ България друго едно малко господарство, което ще диктува за въ бждѣще на България.

Спорѣдъ поемнитѣ условия, по които нашето правителство ще отстъпи въ експлоатация на компанията на источнитѣ желѣзници държавната желѣзница Чирпанъ—Нова-Загора, България се поставя въ такова лоше положение, што за дълги години ние ще се намираме подъ диктовката на тия експлоататори, на които днесъ за нищожни цѣни прѣдаваме нашитѣ желѣзници, строени съ потѣтъ на българския данѣкоплатецъ. Съ това заедно кредита на България се убива, и единъ день съ много по голѣми жѣртви ще бждемъ принудени да изкупуваме тия грѣшки, които днесъ съзнателно вършатъ нѣколко гладници за властъ и гешефти. България само се задѣжава, а компанията взема подъ наемъ нашата желѣзница срѣщу едно нищожно възнаграждение отъ 500 лева на километръ, а дава такива задължения, за които нѣма да ѝ стигнатъ не наема за една година; а и наема за 10 години. Ний ще получаваме годишенъ наемъ 45,000 лева, а ще трѣбва да се построи частъта Чирпанъ—Скобелово, за която линия ще се похарчатъ най малко два милиона лева и то въ направление, опрѣдѣлено отъ дружеството. А съ това свързване се осакатява нашата желѣзнична мръжа и убива износа на Бургаското пристанище.

Членъ 9 отъ конвенцията е така неопрѣдѣленъ, што България рискува да загуби най много съ него. Спорѣдъ тоя членъ България се задѣжава да върши неопрѣдѣлени и неизвѣстни за сега работи за дълги години. Тоя членъ гласи:

„Увеличения или прѣправитѣ, или новитѣ работи, които ще бждатъ признати за необходими въ станицитѣ или по протяженieto на експлоатираниѣ по настоящемъ отъ компанията линии, поради построяването на линията, за която се говори въ чл. първий ще бждатъ за смѣтка на княжеското правителство. Тия увеличения, прѣправки и работи не ще могатъ вече да бждатъ отнети отъ сегашната мръжа на компанията прѣвъ трайнието на нейната концессия“.

Този членъ е изриченъ и нѣма нужда отъ коментарий. Той така рельефно рисува глупостта на днешнитѣ управници, што е скандално и да се говори вече, че тия твари сж българе.

Още по унижителни условия се намиратъ и въ чл. 22 отъ сжщитѣ поемни условия. Спорѣдъ тоя членъ дружеството си запазва правата за поврѣди прѣвъ врѣме на война. И България нѣма право да наложи на компанията извѣстни тяжести, нуждни за мобилизацията ни въ подобно врѣме. Такова занемарване на интереситѣ си и Турция не е допускала. Този членъ означава това, че въ случай на една война, компанията ще отегли всякитѣ си машини и вагони въ Турция, а слѣдъ врѣме ще претендира за обезщетение и нашето правителство ще бжде задължено да да-

де тия обезщетения, защото компанията си запазва тия права, за които изрично е постановено въ поемнитѣ условия.

Наемътъ е толкова нищоженъ, особено като се знае, че поддържанieto остава за смѣтка и въ тежестъ на държавата, што сигурно може да се твърди, че държавата ни не само нѣма да взема никакъв наемъ, но ще бжде принудена ежегодно да харчи двойно повече, вѣтъ отъ наема, за да поддържа правилното циркулиране.

При това експлоатиранието на тая наша линия ще става съгласно правилника за експлоатацията на источнитѣ желѣзници въ Турция. Съ това, както и съ поемнитѣ условия, които сж заети отъ турскитѣ, компанията иди още веднѣжъ да покаже, че тя гледа на Южна България, като на турска провинция, отъ колкото на българска територия.

Най послѣ недуразумѣнията ще се рѣшаватъ отъ единъ външенъ арбатръ и България е задължена да ги приема, макаръ тѣ и да бждатъ пристрастни и въ наша врѣда.

Тия условия, и подобнитѣ тѣмъ, сж прѣдизвикали членовѣтъ на Инженерно—Архитектното дружество въ София да ги разгледа и се произнесе. Горния цитатъ, когото поставяме за надсловъ, е рѣшението, което членовѣтъ на това дружество сж зели. Това бѣше тѣхна длѣжностъ, като специалисти и взетото рѣшение имъ прави честь, защото съ това тѣ доказватъ, че като българе и синове на това отечество, което се тѣмкятъ днешнитѣ ни управници да заробѣтъ икономически, се интересуватъ отъ неговата участъ и съ своитѣ рѣшения указватъ на гибелнитѣ послѣдствия отъ договоритѣ, които правителството на Грекова се готви да узакони. А тия конвенции и поемни условия сж унижителни за България, която има свои исторически задачи.

Ето защо ние, като правиме нѣкой извлечение отъ протоколитѣ на дружеството, които то е публикувало, прѣпорѣчваме ги на всички. Това е едно похвано явление и пълно съ значение за бждѣщето.

Не останъ у насъ вече никой да не осжди конвенциитѣ и договоритѣ на правителството като унижителни и погубни за България. Цѣлата опозиция, а заедно съ неѣ и техницитѣ ѣ осждаха като врѣдителна за интереситѣ на България, остава да чуемъ думата на правителственото болшинство. Отъ него отчасти ще зависи: да се приематъ ли тия договори и да се обвърже България въ примкиитѣ на нѣмскитѣ компании на источнитѣ желѣзници, или да се отхвърлятъ. Слѣдъ нѣколко дена ние ще бждемъ свидѣтели на едно отъ двѣтъ. Слѣдъ това българскитѣ данѣкоплатци ще иматъ думата.

Безакония слѣдъ безакония се трушѣтъ, а правителственитѣ органи въ унисонъ се провикватъ, че по либераленъ режимъ отъ режима на Грековъ—Радославова не е имало. Благодаримъ и за това.

По изборитѣ се проля човѣшка кръвъ; прѣнесе се въ жѣртва на тая неутолима жажда и невинната кръвъ на десетки избиратели и пакъ мирно и тихо. Пакъ изборитѣ били мирни, тихи—образцови. Пуста нахалность и безочливостъ! И каква съвѣтъ трѣбва да има лицето, което при всичката очевидность на фактитѣ твърди обратното? Ние не можемъ да се начудимъ просто на такава една безочливостъ отъ страна на правителственитѣ.

И какво не се направи по-рано, прѣди да се избѣжатъ тия невинни избиратели, за да се натрапятъ за народни прѣдставители тия исцадия, които днесъ или утрѣ ще зажумѣтъ прѣдъ съвѣстѣта си, ще стѣпчатъ въ калѣта човѣшкото си достѣйство и съ съзнанието, че вършатъ едно прѣдателство спрямо отечеството си, спрямо татковината си, гдѣто сж се раждали, росли и отрасли, ще прѣстѣпѣтъ да подпишатъ догово-

ритъ и конвенциите, чрезъ които ще осждятъ това отечество на поробване, на загинване.

Полицията на Радославова уби съ десетки избиратели, то лиши само съ десетки семейства отъ подкрѣпа и поддръжка, нѣ тия, които тази крѣвопийска полиция избра, ще убиятъ честта на отечеството си, ще заробятъ България и ще вплетятъ за дълги години всички Българи, — данъкоплатци въ мръжия на нѣколко нѣмски банки, които по немилостиво и отъ кърлежитъ и паяцитъ ще изсмучатъ крѣвта и подъ ноктитъ на българския данъкоплатецъ. Да, тѣ ще извършатъ цѣло прѣдательство спрямо тая България, на която съ такова завистливо око сж гледали нашитъ крѣвни врагове по-рано гърцитъ, а сега нѣмцитъ.

Ако 18 Май 1894 год. бѣше датата, която ще остане вѣчно памятна, като такава, въ която се тури край на единъ тиранически режимъ: режимъ, въ който не остана нищо неопятнено, неосквернено, неоскандалено; режимъ въ който живота, имота, честта на хората се намирахъ въ пълния произволъ на единъ сатрапъ; режимъ въ който господарувахъ и безнаказано своеволничехъ най низкитъ и безчестни твари: то 18 Януарий 1899 год. ще бѣде датата, която така сжщо ще остане памятна, като дата, въ която по милостъ отъ държавния глава се възвръхъ сжщия тоя режимъ съ още по голѣмо ожесточение. Отъ тая дата се почнахъ сжщитъ безакония, сжщитъ своеволия, сжщитъ безчестия. Отъ тая дата пакъ се почнахъ убиването на хората, екзекуциите по селата, лишаването избирателитъ да упражнятъ своитъ избирателни права и затварянето на посъбуденитъ граждани.

Растурихъ се градскитъ съвѣти въ навечерието на изборитъ. Растурихъ се и селско-общинскитъ съвѣти и се назначихъ тричленни комисии, въ които влѣзохъ най низкопробнитъ елементи; елементи неиздѣлени къмъ общинскитъ касии съ по нѣколко хиляди лева.

За да се узакони това безаконие, остави се мотивъ, че тия общински съвѣти били турили въ опасностъ интереситъ на общинитъ и биле полицейски. Чудни дѣла твои, господи! Засновахъ околийскитъ началници, управители, старшиитъ стражари и всичко кално останало отъ Стамболова режимъ. Най послѣ растурването не се свърши на веднѣжъ. Отъ едни се искахъ декларации, че ще гласуватъ за правителственитъ кандидати, да не бѣдатъ растурени, а други, потвърдитъ, се растурихъ прѣди 25 Априлий. Всичкитъ общини се растурихъ на три пати, за да не станатъ изборитъ полицейски и да могатъ да се испращатъ по 3—4 стражари да произвеждатъ изборитъ за общински съвѣтници. Това станъ въ Плъвенскитъ окръгъ, сжщето се извърши и въ цѣла България, защото распорѣжданията бѣхъ еднакви.

Ако слѣдъ падането на Стамболовскитъ тиранически режимъ не станъ това поголовно растурване, то стана днесъ, когато нѣмаше никакви основания да стане. Въ 1894 год. даже, когато и Радославовъ влизаше въ кабинета на Стоилова, и тогава не станъ това. Тогава въ Плъвенскитъ окръгъ се растурихъ само 12 селски общини, а сега 43 селски и двѣ градски. Растурването на селскитъ общини въ 1894 год., станъ само въ ония общини, гдѣто повече отъ половината членове си подадохъ оставкитъ и като ходи на мѣсто комиссия, състояща се отъ околийския началникъ и единъ членъ отъ Окр. Съвѣтъ, а сега и безъ това. Това сравнение доказва още по нагледно своеволията и безаконията на властта. За тѣхъ ще се държи смѣтка. При това и самия мотивъ за растурването на тия общини не издържа критика и е невѣренъ, защото, ако, дѣйствително, тия общински съвѣти бѣхъ турили въ опасностъ интереситъ на общинитъ си или кметовѣ бѣхъ немарливи при изпълнение на служебнитъ си длѣжности, защо не се дадохъ подъ сждъ, както гласи чл. чл. 22 и 23 отъ закона за селскитъ общини! Прѣдписанията на тия членове изпълнихъ ли се? Не, отговаряме ние. Самото това обстоятелство иди да потвърди фактически, че растурването на тия общини станъ да се даде хлѣбъ на изгладнѣлитъ и да се усиури избора на министерскитъ натрапенници. Ето Ви безакония.

Това е първо явление у насъ. Отъ тукъ се почва деморализацията, която се посѣ между селското население. Това ще се повтаря за въ бѣдѣ и отговорността ще пада върху тоя, който създаде първия прецедентъ. Това заключава-

ние на канцеларии, биение кметове по улицитъ, изпѣждане на кметове отъ канцелариятъ ще се повтаря вече за въ бѣдѣ и то е, което ще доведе до най-печални резултати, защото населението се вече озлоби и за всѣка неправда и безаконие ще отговаря съ неправда и безаконие.

Това не се направи, че болшинството отъ населението отъ селскитъ общини въ Плъвен. окръгъ е за правителството. То се направи съ цѣлъ да се спечелитъ нѣколко лица за правителството, като се настанятъ на служба, а покрай тѣхъ и още нѣколко единици.

Тия произволи, тероризиранието на данъкоплатцитъ, екзекуциите въ Буново, Пирдопска околия и Ново село Видинска околия, приемането конвенциите за отстъпването на наши линии на компанията на источнитъ желѣзници и конвертиранията на държавнитъ ни дългове при най тежки и унижителни за България задължения, сж гроба на Радославова и неговата грамадна (sic! по полегка) партия, която е сганъ, сборщина отъ най низкопробнитъ и кални елементи.

Само четире мѣсеца бѣхъ достатѣчни за Радославова, за да си испѣе пѣсенята и да извърши толкова произволи и своеволия, колкото никой другъ не е вършилъ въ години.

Да, Радославова и Грековъ доказахъ на Българския народъ, какви своеволници сж; тѣ доказахъ сжщо, че чрезъ убийства, шайки, буйства, войската и тероризирания, могатъ да печелитъ и тамъ, гдѣто нѣматъ нито единъ послѣдователъ; тѣ най сѣтитъ могатъ да останатъ на властта, защото си иматъ и наемници, които ще ги поддържатъ, нѣ народния гнѣвъ, рано или късно, ще се излѣе надъ главитъ имъ. Нека иматъ това прѣдъ видъ.

Нѣколко думи по въпроса на славянството.

(Продължение отъ брой 16 и 17)

Казваме положително: не. Основата на държавитъ, като австрийската, е положена въ врѣмето на феодализма, което се е опирало на завоевателната сила, която е разпокъсала на части разнороднитъ плѣмни организми и е съединила подъ една властъ различни противоположни народни елементи. Подобни държави сж били узаконени отъ живота на онова врѣме и сж били, слѣдователно, благотѣлни, когато народноститъ още не сж били обработили народното си самосъзнание, а сж стоели още на степенята върху стихийното, безсъзнателно съществуване. Надъ такива стихийни елементи на човѣчеството и надъ съсловната, отъ никаква жива сила необозадавана, борба, се издигнала държавата, като съзнателна сила, която задържа тѣхнитъ стихийни страсти и вражда. — Тогава държавата, като замѣняваше вънкашната си властъ надъ западнитъ народи съ силата на римската църква, бѣше единственната, макаръ и принудителна, примиряюща сила. Въ това врѣме, наистина, е могло да се образува въ най добритъ умове убѣждение, че народноститъ не сж нищо друго, освѣ единъ материялъ, надъ когото може и е длѣжна да оперира държавата, и че въ държавата е съсредоточена цѣлата народна личностъ и само въ нея могатъ и сж длѣжни да се съединяватъ народнитъ елементи, макаръ и да сж различни и противоположни единъ на другъ. Но като се е насилвала по този начинъ съвѣстта на народа, изразена въ неговия битъ и вѣрвания, — съвѣстта на човѣка изказана въ неговитъ убѣждения и думи, отъ държавната властъ, единичното оправдание е било, че всичко това става за ползата на самата държава. Но като се движи човѣчеството на напредъ, то самосъзнанието на народитъ и човѣка нараства, тѣхната съвѣстъ иска свобода, и увеличава се въ тѣхъ съзнанието за правото имъ на независимо самоуправление. Тогава народността прѣстава да е само народностъ, т. е. само безсъзнателенъ елементъ, става народна самосъзнающа се личностъ и смѣта себѣ си не като материялъ за подпомагане държавната сила, но признава държавата, като една отъ странитъ на своето самоопредѣление. На тая висота на развитието си всѣка една отъ различнитъ и противоположни на себѣ си народни личности, съединени съ вънкашната сила на една историческа държава, станала въ миналия периодъ на човѣшкия животъ, прѣдѣлява на своя игемонъ нуждата да се измамѣри такава общедържавна конституция, подъ която да може свободно и само дѣятелно да върви къмъ самосъздадението и цѣли, и къмъ другитъ интереси на своя вътрѣшенъ животъ.

При съществуването на противоположни народни личности, цѣли и интереси, изпълнението на едно подобно искание, което би удовлетворило всичко, е, наистина, немислимо. За игемонъ остава, въ полза на самосъхранението му, да направи едно отъ двѣтъ — или да се опре на грубата сила и да принѣсе по слабѣтъ по физическа сила народни елементи жертва на по силнитъ въ това отношение, или да се рѣши на една закъсѣла работа: да дири способи за едно такова смѣшене на народнитъ елементи, щото тѣ да втикнатъ отъ всичко онова, което ги противопоставя единъ на другъ, отъ индивидуалността си, и да съставятъ нова народностъ, нѣщо сръдно за всички, такава именно, каквато е самия игемонъ, или къмъ каквото той има повече наклонностъ. Но първото прави игемона играчка на случая, защото и слабѣтъ народни личности, нему подвластни, могатъ намѣри поддръжка въ съдѣланието си са-

мостоятелни и силни държави; а по таквъ начинъ цѣлото негово държавно строителство ще остане въ зависимость отъ непрестанно измѣняющитъ се съчетания на политическитъ интереси.

Второто негово дѣло би било възможно само тогава, когато подвластнитъ нему народи още не сж изработили съзнанието на своитъ личности и на своитъ права за самоопредѣление. И въ единия и въ другия случай игемона съществува само до като е нуженъ или на своитъ съсѣди или подвластнитъ нему народи и то въ послѣдния случай като щитъ противъ посѣгателството на тѣхната личностъ отъ едноплѣмненни или иноплѣмненни народи.

Като съединява съ насилие насилственното съвѣстно съществуване на народитъ, които сж съзнали своята личностъ, игемона увеличава съ това енергията на тѣхното самосъзнание и самобитността и самодѣятелността на тѣхнитъ сили: защото само въ борбата се развива и укрѣпява всѣка лична сила. Прочее, като насочва сичката си енергия къмъ насилственното съединение на съзнателно борящитъ се помежду си личности, игемонъ работи за разрушението на своята собствена властъ.

Примѣръ на игемоническо единство, основано не само на принципа на силата, но и на доброволното подчинение, прѣдставлява съединението на германскитъ народи.

Битовитъ елементи на нѣмскитъ народи не само, че не бѣхъ унижени, както въ Франция, съ държавната регламентация; но и тѣхнитъ съсловни елементи не дойдохъ въ такова едно по схармонирано и примирително съчетание, каквото е въ Англия. Дори и до днесъ въ Германия има слѣди отъ сръдновековната разнища на завоевателитъ и завоеванитъ. Най живи примѣри на това сж: Ионкертумътъ, Менкленбургското дворянство и менкленбургската конституция.

Германскитъ съсловия не сж самобитовъ фактъ, както въ Англия, но иматъ различни съсловни държавни права, като образуватъ живущи самостоятелни животи корпорации. Различнитъ съчетания на такива съсловни корпорации и тѣхнитъ относителни права опредѣлятъ различнитъ форми на политическия животъ въ различитъ отдѣлни нѣмски държавици, вѣроятно бѣднѣщи области на германската империя. На тая енергия, съ която отстояватъ своитъ права съсловнитъ корпорации, се увѣждава и крѣпостта на помѣстното самоуправление.

Възможно е да се лашатъ различнитъ мѣста въ Германия отъ свое образнитъ форми на управлението само като се унижозатъ съсловнитъ корпорации, т. е. съ една социална революция, която да се съпровожда отъ вътрѣшна борба, повече упорна и по страшна отъ она въ Франция въ врѣме на голѣмата революция; защото въ послѣдната, енергията на съловията е била задавена отъ царската властъ, дълго врѣме до революцията, а у нѣмцитъ тя стои за себѣ си. За това държавната властъ въ Германия само регулира съотношенията на съловнитъ корпорации по между имъ. Като се намира вънъ отъ тѣхъ, тя ги съединява до толковъ, до колкото това е нужно за цѣлостта на държавата, и помага на простата маса въ просвѣщенето ѝ и въ материалното ѝ обезпечение, до колкото това е нужно за държавнитъ цѣли.

За германеца въ държавната властъ и нейнитъ функции, които сж вънъ отъ живота на съловнитъ интереси, се съсредоточава и въ площавъ единството на тѣзи послѣднитъ, сжщо на държавната властъ принадлежи обязанността да съзнава и строи това единство, на обязанността на съловнитъ корпорации да отстъпа отъ своитъ искания до толковъ, до колкото то е необходимо, за общата цѣлъ.

Такова едно разбиране държавната дѣятелностъ и семейното значение съ повече или по малко ясностъ, живѣе съ съзнанието на всичкитъ държавни хора на Германия и въ всичкитъ нѣмски теории за държавата.

При таквъ строй, обществения и политически животъ на нѣмскитъ народи, при такова тѣхно съзнание отношението на елементитъ въ битѣтъ имъ къмъ съединяющата тѣзи елементи държавна властъ, еднородността на естеството имъ и цивилизацията, неминуемо е трѣбало да ги доведе до съединението подъ държавната властъ на игемона, прѣдставителъ на съзнанието на германското единство, властитель, регулирующъ съотношенията на всичкитъ политически самобитни части на нѣмския народъ и който ги привѣжда въ равновѣсие, безъ да нарушава политическитъ имъ права и самобитната имъ дѣятелностъ.

Такава форма на единство, въ различнитъ ѝ видове, е лежала въ основанията на всичкитъ общегермански конституции, които съществувашъ до наше врѣме и за които мечтаяхъ нѣмцитъ. Подъ сжщо такава форма се устрои и сегашното единство на Германия подъ игемонията на императорската властъ отъ пруския кралевски домъ.

Формата на германското единство е това съгласно съчитание на битовитъ елементи, порядени отъ сръдновековния животъ на западното човѣчество, при което нито единъ отъ тѣхъ не е унижозенъ отъ другия, но всичкитъ, като се развива и укрѣпихъ съ силата на политическитъ права, само се уравновѣсаватъ. Когато въ Франция държавната властъ уби она въ съловията, битовата страна на народния животъ, а въ Англия напротивъ, енергията на битѣтъ унижоза самостоятелността и личната самодѣятелностъ на централната държавна властъ; въ Германия тия елементи устойчиво се колебаятъ около положението на тѣхното равновѣсие.

Сичкия вътрѣшенъ политически животъ на обединеното нѣмско плѣме ще бѣде сега съсредоточенъ въ мирната борба на игемонствующата централна властъ съ мѣстнитъ разновидности на политическитъ права въ различнитъ части на Германия. Първата ще иска отъ втората отстъпка за единството на общенѣмската държава, а тѣзи, които зацѣпватъ ревниво своитъ мѣстни политически права, ще отстъпятъ толковъ отъ свои-

тѣ мѣстни права, колкото е необходимо за ползата на общегерманския животъ.

Властта, която игемонствува, не може да посегне да унищожи мѣстнитѣ права, бѣзъ да докачи правата на съсловнитѣ корпорации, и ще се удържи отъ това посредствомъ страхъта да не възбуди социалнитѣ стрѣмления, които могатъ разруши равновѣстието на германското единство. Обаче неудържимата сила на постъпателния ходъ на човѣчеството, която освобождава сичкиятъ му живи сили отъ всичкитѣ исторически окови, неминуемо ще разруши нѣмекитѣ корпоративни права и привилегии, които искривяватъ съвѣстѣта на висшитѣ съсловия и сковаватъ съвѣстѣта на низшитѣ. Ако високата наука не помогне на Германия, то това ще се извърши чрѣзъ една страшна революция, защото германска упорно не отстъпва отъ съзнателното свое право.

Минутата на равновѣстието въ всичкитѣ елементи на сегашния битъ въ Германия е минута на нейната апогея и начало на процеса за нейното битово прѣвръщане. Тя е близка. Отъ тая именно минута трѣба да захване възхожданието на славянството до степенъта на развитието живота на човѣчеството, непосредствен по слѣдующъ подиръ тоя, въ когото ще се искачи Германия на своята апогея.

За да достигне до тая височина, славянството трѣба да затвърди своя битъ не на правата на съсловията, нѣ на правата на човѣка, да отвори единъ малкъ просторъ на неговата съвѣст и на оная на народитѣ, членове на славянското семейство. То трѣба да основе своето единство не на тиранската власт на игемона, не на външното уравновѣсяване неговитѣ права съ правата на подчиненитѣ нему народи, нѣ на вътрѣшната, съединяюща сила висшето нравствено начало, което да доведе славянскитѣ народи до едно свободное, хармоническо единство.

При такъвъ характеръ въ вътрѣшния животъ на своето семейство, славянството ще се удържи на тая висота и ще се укрѣпи на нея само, ако провъзгласи правата на народитѣ и човѣка да се наслаждаватъ на пълна свобода за самоопредѣленіето си, съгласно съ собствената си съвѣст и да се ржководи отъ тѣзи начала въ сношенията си съ всичкитѣ други плѣмена и народи.

На това сж съгласни и прѣдставителитѣ на западнитѣ и южнитѣ наши единоплѣменници и тѣзи отъ руситѣ, които първи пробудиха у насъ съзнанието за едно всеславянство.

Нѣ прѣди да се послушатъ кажево говорятъ тѣзи прѣдставители на славянското съзнание, ние не можемъ да минемъ съ мълчание на двѣ възражня, съществуващи въ нѣкои части на нашето мисляще общество за общеславянското дѣло и за оная роль, която е дѣлжена, по тѣхно мнѣние, да играе Русия въ устройството на славянското единство.

Едни мислятъ, че Русия е призвана, и по висотата на своята цивилизация, която значително прѣвзема личаватъ, и по своето могъщество, щото не само да стане игемонъ въ семейството на славянскитѣ народи, нѣ даже да ги прѣтопи въ руси, и така да съедини всичкитѣ славяни въ една руска държава. Тѣ не привѣждатъ за оправдание на своето убѣждение никакви уважителни доказателства, нѣ се отнасятъ до авторитета на Пушкинъ, който едва ли е знаелъ добръ исторіята на славянитѣ, тѣхнитѣ цѣли, великата имъ борба и страданията имъ. Тѣ мислятъ, че на поета е възможно и безъ дълбоко изучение живота на народитѣ, само съ едната сила на своето поетическо творчество да гледа въ тѣхното бѣдѣще и въ тѣзи отношения, въ каквито тѣ ще стѣпатъ единъ спрямо другъ.

Като вѣрватъ въ едно такова пророческо видѣние на поета, тѣ изобразяватъ славянското единство съ слѣдующитѣ стихове на Пушкина:

„Славянскитѣ ли потоци ще се слѣятъ въ руското море,

То ли ще изсъхне? Ето въпроса.“ —
Слѣдователно руския народъ трѣба да погълне сичкитѣ славяни, както морето поглѣща всичкитѣ води, които се вливатъ въ него.

Това вече не е *Панславизмъ*, отъ когото толковъ много се бои западна Европа; а *Панрусизмъ*, прѣдметъ на ужасъ не само за Германскитѣ и романски народи, нѣ и за самитѣ славяни.

P—a.

(смѣдва).

ВЪТРЕШНИ НОВИНИ

София 28/V 99 год.

Копие „Плѣвенски гласъ“

Въ събранието голѣмъ скандалъ, Ризовъ раненъ съ кама. Полиция и шайкаджий обиколили събранието.

Кървавата камара попрѣска съ кръвта на единъ отъ своитѣ членове и стѣнитѣ на свѣщенната ограда. Тая телеграмма ни съобща тая зловѣща новина. Единъ народенъ прѣдставител се наранява съ кама вътрѣ въ оградата на народното събрание! Когато въ тая свѣщенна ограда никой не е сигуренъ за живота си, ама гдѣ трѣбва да ж търсимъ? На добъръ ви часъ кръвопийци! Народния гнѣвъ ще се разрази скоро надъ главитѣ ви. Мислѣте, че има народенъ съдъ!

— Мѣстний фондоедъ наново почна да атакува търговската кѣща Стояновъ, Върбенковъ. Въ бройтъ си отъ 21 Май печата една телеграмма отъ нѣкоя си Дона и Цѣна Томузови, че, ужъ, имъ били засвоени ливадитѣ отъ тая кѣща и били оголѣли да ходѣтъ по сѣдилищата. Ние знаемъ, че телеграмми съ подобно съдържание сж

дадени и отъ името на други лица и всичко това се върши отъ тайфата около тая пачавра. Това е едно нязко дѣло, което изобличава въ шарлатания самитѣ автори. Че тайфата не се интересува за участъта на данъкоплатцитѣ, това е истина, обаче, ако тия твари искатъ съ нѣщо да помогнатъ на данакоплатцитѣ отъ околията, нека се възрѣтъ въ дѣлата на Дружеството „Нива“ и видѣтъ тамъ, какво се върши. Телеграммата, която по долу печатаме показва, коя търговска кѣща оголва сиромашьта. Пъкъ и до сега сме дали сума доказателства. Ето тая телеграмма:

Плѣвенъ,

Редакция в. „Плѣвенски Гласъ“.

Днесъ въ помѣщението на дружеството „Нива“ дружественния чиновникъ Влаховъ по единъ хамалски начинъ, слѣдъ като ме псува, нанесе ми нѣколко плѣсници, защото го молихъ да ми даде справка: на какво основание дружеството дири отъ мене суммата 3180 лева, когато азъ съмъ далъ записъ за 850 лева. Подадохъ Прокурору оплакване противъ буйствата на Влахова, който е обрнѣлъ дружеството на своя мушния.

Алекси Данчевъ с. Рибенъ.

Тая телеграмма не се нуждае отъ коментари.

Въ мошенническитѣ дѣла на това дружество трѣбва да се възрѣтъ навѣртажнитѣ се около тая пачавра, а не да търсѣтъ подъ вола теле. Ние знаемъ, четърговската кѣща Стояновъ, Върбенковъ е трѣнъ въ очитѣ имъ, нѣ отъ това не страда никой още повече населението отъ Плѣвенската околия. Я разгърнете своя вѣстникъ, брой 33 стр. 5, колона втора и се взрете въ обявлението № 4747 и вижте какво прави дружеството „Нива“. Съ това обявление се продаватъ 189 декара Ниви, принадлежащи на лицата Киро Мачовъ и Ацо Тодоровъ отъ с. Мар. Тръстеникъ по взисканието на това дружество само за 346 лева, значи по цѣна по-ниска и отъ 2 лева, когато единъ декаръ струва 20 лева. Ами съ обявлението № 3260 стр. 6 отъ сѣщия брой? Не продава ли се една кѣща въ с. Врѣшляница съ двѣ отдѣления, съ дворъ около 4 декара, въ двора зимникъ само за 20 лева? какви сж тѣ оцѣнки? Тия имоти се продаватъ не по взисканията на търговската кѣща Стояновъ Върбенковъ, а по взисканията на дружеството „Нива“. Съ данни отъ вашата пачавра ний ви показваме, кое учреждение оголва населението, като за нищожни цѣни продава имотитѣ на хората. Нѣ това не ви понася, защото тѣ сж отъ „вашитѣ“, пъкъ отъ това дружество се помогна и на шайкитѣ, още повече че Цв. Влаховъ бѣше тѣхенъ началникъ и съ прашка замѣрваше опозиционнитѣ избиратели и при двата избора. Ето кои грабѣтъ.

— Ако помнѣтъ читателитѣ ни, мѣстното фондоедче бѣше вдигнало цѣла врява, че бившиятъ окол. началникъ г-нъ Икономовъ билъ писалъ на Крушовскитѣ кметъ да уволни писаря си Хр. Цоловъ, като неспособенъ. Тоя фактъ се експлоатира тогава до безсѣвѣстностъ. Ние се чудимъ, защо сега тоя продаженъ листъ не се застъпи за участъта на повече отъ 30 писари, на които Плѣвенскитѣ и Луковитскитѣ началникъ искатъ уволнението? Немѣ единъ Христо Цоловъ заслужа нѣкакво прѣдпочитание прѣдъ другитѣ 30, между които има и такива, които могатъ да турѣтъ окол. началникъ въ джеба си? Просто скандалъ! Ние приканваме Петко съ единия царвулъ, който носи дрѣхи и пантолони по милостъ и съжаление, да ни яви чрѣзъ мѣстния продаженъ листъ по какви причини иска отстранението на повече отъ 15 души писари въ Плѣвенската околия отъ длъжностъ? Не е ли това произволъ надъ произволитѣ! Кой законъ му дава право? Ако този господинъ не направи това, ние си запазваме правото да го нарѣчемъ съ онзи епитетъ, когото напълно заслужава.

— Единъ клиентъ на Кръстановъ разказва, че луковитскитѣ му избиратели въ денътъ на избора, за да ознаменуватъ този денъ, зедали едно краставо магаре, направили му очила и покрили съ едно бѣло платно, на което залѣпили възвѣщаніето му и една молба: „моля изберѣте ме“. Така окрасено било прѣведено прѣзъ село. Сега наистина сж узнали въ луковитско, кой билъ крастановъ.

— Магарешката глава много негодувалъ отъ Тодоръ Иванчовъ, при когото ходилъ да моли за назначаване уч. инспекторъ, че г. Иванчевъ му отговорилъ, че хора спекуланти—гешевтари не мисли да назначава.

Чобанъ Чокуру, както слушаме въ скоро

врѣме днешната община ще продаде на Бърдаритѣ бранището, което едва можахъ да извадя отъ лихварскитѣ имъ нокти. Всичко това ставало съ общанія. Ние молиме да се заинтересуватъ гражданитѣ, не само за това, но и за нивитѣ около гробищата, които Коларовъ е завладѣлъ.

— Твърдиме положително, че общината е отпустила 1500 лева на циганитѣ и други гладници прѣди изборитѣ подъ прѣдлогъ да трѣбятъ гжѣсницитѣ. — Гражданитѣ знаятъ, кой трѣби гжѣсницитѣ. Това е скандалъ надъ скандалитѣ и иматъ още лице да говорѣтъ за икономий. Гдѣ и въ коя мѣстностъ сж избивани гжѣсници?

— Въ единъ отъ минжитѣ броеве на вѣстника си бѣхме съобщили, че алармаджийското дѣло на Хр. Константиновъ, ще се гледа въ с. Махалата, като общахме на врѣме да дадеме нѣкои свѣдѣния за резултата, както и за характера на самото прѣстѣпление, което честния адв. Н. Кръстановъ, на врѣмето бѣше подигналъ чрѣзъ печата и пр. Съобщаваме, че това дѣло се отложи по исканіе на Н. Кръстановъ, и то на основание, което само единъ безъ честь и самоуважение — адвокатъ е въ състояние да направи. Н. Кръстановъ, който прѣдставляваше гражданската страна г-жата на Хр. Константинова, а именно Мица заедно съ едно чуждо дѣте, което добила слѣдъ смъртъта на Константинова, и то на възраст 5—6 год., за да отложи дѣлото, та да успѣе и нареди нови свидѣтели, като онзи отъ Троянъ, който може да е вече назначенъ стражаръ, счелъ за достолѣпно въ съдѣбното заседание — още публично да направи отводъ, на прѣдседателя, за това, че г-жа Мица имала да взема отъ него — прѣдсѣд. 4000 лева, които Хр. Константиновъ далъ нѣкога на г. Желѣзковъ, а сега имала срѣщу него процесъ. Срѣщу члена на съдѣтъ г. М. Серафимовъ, защото г. Серафимовъ, билъ велъ по пълномощіе да управлява имуществата на едного отъ подсѣдимитѣ, (който се указалъ, че нѣмалъ никакъвъ имотъ), а срѣщу Г-нъ Нанчовъ, че билъ братовчедъ на нѣкой отъ подсѣдимитѣ, което обстоятелство му станало на Кръстановъ скоро извѣстно!!! Такъвъ нахаленъ отводъ може да направи само единъ *пропадналъ* адвокатъ, ако и не основателенъ. Съдѣтъ не можеше самъ да рѣшава за себе си отвода, а отложи дѣлото. Прокурора, както и другитѣ адвокати, които прѣдставлявахъ обвиняемитѣ погледнахъ съ възмущение. Сега скоро ще се гледа въ окр. съдъ това отвеждане, а слѣдъ него и дисциплинарното, което прокурора обща, че ще възбуди.

— Мѣстния окр. управител, г. Поповъ, завчера прѣдъ наши приятели е разказвалъ една твърдѣ важна новина, която състояла въ това, че Н. Ц. В. билъ канилъ г. Гешовъ, и го распитвалъ за прѣговоритѣ, които послѣдния билъ водилъ за единъ 60 мил. заемъ. Казалъ билъ още г. Гешовъ, че той сполучилъ да намѣри съ много износни 4 0/0 заемъ и билъ готовъ да помогне. Това ходение стрѣснало твърдѣ много кръвнишкитѣ прѣдставители, слѣдствие което два дни не е зесѣдавала камарата. Това трѣбва да вѣрваме, още повече, че то се потвърждава отъ добрия на г. Поповъ новъ приятель Симеонъ Гетовъ.

— Едно похвално нѣщо ще направи общината, ако открие изворътъ за вода, за който твърдѣ грижливо сж се заели тѣзи дни. Страхуваме се да не бѣде само до изборитѣ. Иначе заслужа обща подѣрка.

— Въ в. »Бдитель« се подига единъ твърдѣ наврѣменъ въпросъ по отпадѣка на нашето винарство. Ние сме напълно съгласни съ възгледитѣ на списвача на тази статія, и ще бѣдеме първитѣ, които ще спомогнеме всечески въ помощта, отъ която чувствува нашия винарь.

— Дигната е цѣла аларма за нѣкакви плакади които били условени отъ бившето кметство сжпо. Твърдѣ е възможно да е така, остава да се неприематъ отъ прѣдприемача, защото той не е изпълнилъ никакъ условіето. Ако въ бившето кметство е имало глупави хора (?) то полагаме, че днешнитѣ регенти не ще допустнатъ да ставатъ такива. Нѣ съмняваме се, защото и тѣ вървѣтъ по постѣпкитѣ на министритѣ, които дигаха аларма по конверсията, само когато бѣхъ въ опозиция, а щомъ се качиха, телеграфически молиха Султана да утвърди договора. Ще ги съвѣтваме да не се впримчаватъ.

— Слушаме, че прокурора г. Шиваровъ щѣлъ да бѣде замѣстенъ съ Г. Топаловъ, помощ. адв. не юристъ. Види се, че днешнитѣ либерали, не искатъ да знаятъ отъ никакви закони за съдоустройството.

— Молиме общ. управление за двѣ нѣща: а) да прогони онѣзи работници, които раскопаватъ панамския каналъ до касапницата, защото дотегна имъ да се излежаватъ, или же да имъ даде по единъ чабукъ. Въсѣ денъ четятъ вѣстници и б) да огради боклука прѣдъ окол. управление, който прѣдава благовонна меризма, кога посѣтителитѣ ходятъ въ градската градина.

— Луковитский околийски началникъ е станалъ много върлъ Династикъ. Този господинъ се е запрѣтилъ да сплши избирателитѣ отъ тая околия и да си отмъсти за фияското, което притърпѣ по изборитѣ за народни прѣдставители на 25 Априлий т. г. Вънъ отъ това, че почти ежедневно се раскарватъ хората отъ селата до гр. Луковитъ, а нѣкои и други се държатъ арестувани съ дни, велѣдствие което страдатъ кърситѣ имъ работи, нъ е почналъ да съставлява актове, че повиднитѣ и събуденнички опозиционери били говорили противъ Особата на Н. Ц. Височество. Ние съвѣтваме тоя пощръклѣлъ окол. началникъ да не се гаври съ особата на Н. Ц. Височество, защото недостолѣно е отъ негова страна да кове такива интриги, чрѣзъ които излага и Държавний глава. Нека милостъта му се задоволи само съ ареститѣ и побойтѣ, а да остави и не пати Н. Ц. Височество, чрѣзъ умишлено скрени актове, които впоследствие ще дадатъ съвсѣмъ лоши послѣдствия.

— На 9-й Май т. г. въ с. Дърманци станъ изборъ за общински съвѣтници. За да се усигори избора, освѣнъ пратенитѣ и конний старши стражари, ходилъ е и окол. началникъ. Образована е била шайка и сторено извѣстие на нѣколко по видни опозиционери да не се явяватъ на изборното мѣсто, защото щѣли да бждатъ убити. Между другитѣ бивший кметъ Никола Стойчевъ, който се ползува съ най-голѣмото довѣрие и уважение отъ съселанетѣ си, два дена прѣди избора е билъ откаранъ въ Луковитъ и арестуванъ въ околийското управление. Незаконно арестуванъ се оплакалъ г-ну Прокурору при Плѣвен. окр. сждъ, който веднага распорѣдилъ да се освободи арестуванъ, обаче окол. началникъ, който заедно съ секретаря си произвеждаше сжщия денъ избори за общински съвѣтници въ Садовецъ и Телишъ, далъ заповѣдъ да го освободятъ на 9-й, въ 5 часътъ и да му съобщатъ да не се връща още сжщия денъ въ селото си, за да не го постигне нѣкое нещастие. Е, какъ ви се виждатъ, читатели, тия полицейски вандализми? И това било конституционно управление, и у насъ имало било закони! Каква подигравка!

— Получихме запитвания отъ с. Крушовица и с. М. Тръстеникъ, защо и общинскитѣ съвѣти въ тия села не били растурени и селата облагодѣтелствувани отъ режима на Радославова. Ние съвѣтваме тия запитвачи да се обрнѣтъ къмъ окр. управителъ, който е деребея въ Плѣв. окръгъ. Отъ него ще добиѣтъ положителни свѣдения, защото той е дѣйствителния точенъ изпълнител на министерската программа на днешното правителство, която е подписана и отъ военния министъръ.

— Жителя на с. Петревене, Луковитска околия, Стефанъ П. Геновъ прѣди нѣколко дена като отивалъ въ г. Луковитъ по частна своя работа, край г. Луковитъ срѣщилъ конний старши стражаръ Ганю Ивановъ съ двама души стражари. Конний старши го спрѣлъ, испсувалъ и слѣдъ това почналъ да го бие съ камшика си. Слѣдъ като го билъ хубавичко, връща го въ селото, състави му актъ, че, ужъ, Ст. П. Геновъ нанеслъ побой на старшията и злословилъ по адресъ на Н. Ц. Височество, слѣдъ това заедно съ акта го испраща въ Луковитъ, гдѣто е арестуванъ отъ петъ дена насамъ. Ето какви вандализми се вършатъ отъ самата полиция надъ мирнитѣ земледѣлци, които за въ бждще не ще смѣятъ да се отдалечаватъ отъ огнищата си. Какви сж тия звѣрщини отъ тоя конни старши и до кога той въ качеството си на полицейски ще бие хората по кжрищата? Сжщия този нахалникъ посѣче съ шашката си единъ избирателъ отъ с. Бѣжаново, който бѣше дошелъ да гласоподава въ Дърманската секция и другъ рани сжщо съ шашката си въ главата. Раненитѣ сж се оплакали г-ну Прокурору, нъ какво е станало, ние не знаемъ, обаче тоя своеволникъ и днесъ върши сжщитѣ безчиния.

Прѣстанѣте вие извѣрги да терроризирате мирното и работно население! Не стига ли ви кръвта, която пролѣхте по изборитѣ за народни прѣдставители, ами и днесъ още гоните и

биете тия, които съ своя кървавъ потъ Ви хранятъ! Прѣстанѣте да ги третирате като безправни роби, защото е срамътъ отъ хората и грѣхътъ отъ Бога! Ний молимъ г-на Прокурора да се заинтересува и разузнае лично за тоя побой.

— Тукашната Нова Краста, която притърпѣ пълно фияско по изборитѣ за народни прѣдставители, при всичко че бѣше кандидатъ на полицията, си е излѣлъ всичкия дертъ върху три лица. Отъ заявленията, които негово мискинско величие е искалхилъ до народното събрание, стоваря всичката вина за своя неуспѣхъ на три лица, които сж биле прѣдметъ на критики и въ самото народно събрание. Кой е образувалъ шайкитѣ въ секциитѣ на Луковитската околия, знае се положително, тогава защо се обвиняватъ тия или онѣя членове на бюрата? Ние питае тоя безтидникъ, на когото сурата е заприличалъ на плоча, който е изгубилъ даже и подобие на човѣкъ, да ни отговори на тия въпроси:

1) Какво правѣше полицейския приставъ въ Ракитската секция съ 6 души стражари и около 40—50 души чомагани воглавъ Спиро П. Георгиевъ, Герго Мариновъ отъ Телишъ и Косто Петровъ отъ с. Радомирци, осжжданъ на затворъ за убийство?

2) Кой кого арестува въ сжщата секция: Пристава ли арестува Пано С. Попова на два пати или послѣдния арестува първия?

3) Какво назначение имажъ двамата старши съ петъ души стражари отъ Луковитското окол. управление въ Дърманската секция и тричленната коммисия отъ сжщото село?

4) Защо конний старши Ганю Ивановъ съсѣче съ шашката си двама избиратели отъ с. Бѣжаново?

5) Защо бѣше испратена една рота войска за избора въ Луковитската околия?

Ние знаемъ, че тая блатска свиня, именувана Нова Краста, която Луковитската полиция не може да извади изъ урнитѣ на тритѣ секции, за което по послѣ се бламирахъ всичкитѣ общини, не ще има смѣлостъта да ни ладе отговоръ на тия въпроси, затова ние ще явиме самата истина.

Назначението на полицейския приставъ, стражаритѣ и шайката въ Ракитската секция бѣше да терроризиратъ избирателитѣ, да имъ кхсатъ бюлетинитѣ и да ги арестуватъ. Обаче тая шайка се изгуби прѣдъ многочисленостъта на избирателитѣ, които се бѣхъ стекли и единодушно отстоявахъ своитѣ права. Въ тая секция полицейския приставъ извади револверъ и го насочи ерѣшу гърдитѣ на Георги Трифоновъ отъ с. Телишъ и бѣше се приготвилъ да стрѣля, когато другитѣ избиратели заобиколихъ жертвата и заставихъ пристава да се отегли и отложи намѣренieto си за другъ пѣтъ. Това се е извършило прѣдъ очитѣ на новата краста. Питае сега тоя безчестникъ да ни каже, кой е терроризиралъ? Не става ли явно, че полицията и шайката е терроризирала избирателитѣ, които само опасността отъ конверсионний заемъ и продаването на нашитѣ желѣзници на нѣмцитѣ ги е окуражавало?

Сжщото нѣщо не вършѣше ли и шайката въ Дърманци подъ покровителството на двамата старши стражари! Защо бидохъ затворени кмета и писаритѣ отъ Бѣжаново, Агленъ? Защо се прогони отъ селото Дърманци на вънъ кмета на с. Бѣглежъ и гони на 3 километра отъ единъ полицейски стражаръ? Защо военни патрули подъ распорѣжданieto на стражаритѣ терроризирахъ избирателитѣ въ Луковитъ? Не бѣше ли ти Красто, койго нарѣди лицето въ Ракита Мирко Трифоновъ отъ с. Телишъ да открадне кутията съ бюлетинитѣ и да избѣга, а стражара въ сжщото врѣме да си изсипе тютюна отъ кутията и да се прѣстори, че не вижда, какво става, та да може М. Трифоновъ да избѣга навѣнъ. Не бѣше ли ти нищожникъ, койго заедно съ циганчето и полицейский приставъ нагласихте да убиятъ г. Великова, ако дойде на изборното мѣсто?

И ти суратскаино, нищожникъ, безчестинко, грабителю на сирачетата, имашъ смѣлостъта да се оплаквашъ, че опозицията била терроризирала полицията и твоята шайка! Не те е срамъ, негоднико не едни!

Да ли всичкитѣ тия своеволия се вършихъ, за да се избере Балтаджиевъ и Великовъ? Да ни проститѣ нова красто, нъ ние ще ти кажемъ, че ти си единъ нищожникъ, единъ безчестникъ, една свиня, една пройдоха, каквито по тоя божи свѣтъ рѣдко се срѣщатъ.

Полицията направи всичко, за да извади

твоята очилата милостъ отъ урнитѣ, обаче прѣзрѣнието на избирателитѣ отъ тая околия, на която си извѣстенъ толкова, колкото и на избирателитѣ отъ Плѣвенската, те съсипа, онищожи.

Избирателитѣ дадохъ своето довѣрие на тѣзи, които го заслужавахъ, а на тебе и другаритѣ ти своето прѣзрение.

Колкото за агитацитѣ на този или онѣй, най малко право имашъ да говоришъ ти, който прахосва и пари за да копувашъ гласовѣтъ на избирателитѣ. Немѣ е забранена агитацията? Кузовъ не е държелъ никаква рѣчь на избирателитѣ отъ Дърманската секция, защото цѣлий денъ отъ 6 часѣтъ сутринта до 5 часа на другия денъ е билъ въ бюрото. Такива небивалици може да измисли само твоята фанфаронска кратуна.

Нъ избирателитѣ отъ Луковитската околия, които те удостоихъ съ своето прѣзрение и за въ бждще, пакъ ще те удостоятъ съ това сжщето прѣзрение, макаръ и кървавата камара и да кассира г-на Великова, а за г-на Балтаджиева, за да кассира и него, е назначила анкета. Твоята скверна милостъ е замѣсена по професия и въ друга една афера, кждѣто играе ролята златното теле, нъ за сега за нежъ замѣлчаваме, както и за продаденитѣ имоти въ Тодоричени и за дѣлото съ общината. Нека това се има прѣдъ видъ отъ твоитѣ клиенти. За сега толкова.

Плѣвенский Околийски Мировий Сждъ. ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3187

Съгласно опрѣдѣлението на този сждъ отъ 14-й того, подъ № 356 издадено по гражд. дѣло № 193 91 год., по описа на сжщия сждъ, обявява се за знание, че издадения изпълнителенъ листъ подъ № 7511 на 30-й Ноемврий 1898 год., на истецъ по дѣлото Асанъ Мехмедовъ отъ гр. Плѣвенъ противъ отвѣтника Цани Нешковъ отъ с. Петърница за 270 лева, ако се появи сжщия листъ въ оригиналъ да се счита унищоженъ, понеже е признатъ отъ сждѣтъ за изгубенъ.

Мировий Сждия: Хр. Д. Велевъ.
Секретаръ: Г. Цв. Гачевъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 6305

Извѣствамъ, че 31 денъ отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Дове въ мѣстността „Аладжи чошма“ отъ единъ дюлюмъ при сжбди: Ангелина Игнатица и Тотю Ивановъ.

Горния имотъ принадлежи на Цонко Хичовъ отъ Плѣвенъ не е заложенъ продава се по висканието на Хавната за 52 л. 35 ст. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1189 на Плѣв. Град. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната каквато даде първия конкурентъ.

Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцелярията ми.

гр. Плѣвенъ, 10 Май 1899 год.

Дѣло № 300/95 год. 2—2

Сждебенъ приставъ Ив. Чантовъ

№ 6999

Извѣствамъ, че 31 денъ отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ти въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Старо Селското землище а именно:

1) Кжца въ с. Староселце „Долна махла землища съ 2 отделения съ дворъ 3 декара огнѣнена 300 л.
2) Нива „Храстка“ 11 дек. 7 ара оцѣн. за 58 л.
3) Нива „Задъ Горуня“ 12 дек. 3 ара оц. за 62 л.
4) Нива „Равнището“ 15 дек. 6 ара оцѣн. за 78 л.
5) Нива „Задъ Лозята“ 10 дек. 1 аръ оцѣн. за 10 л.
6) Нива „ „ 15 дек. 9 ара оцѣн. за 80 л.
7) Нива „До сувата“ 6 дек. 4 ара оцѣн. за 32 л.
8) Нива „Чершака“ 9 дек. оценена за 45 лева.
9) Нива „Гъркова падина“ 9 д. 8 ар. оцѣн. за 48 л.
10) Ливада „Дола“ 4 дек. 3 ара оцѣн. за 26 л.
11) Ливада „Презъ искара“ 4 дек. оцѣн. за 24 л.
12) Ливада „ „ 3 д. 7 ара оцѣн. за 22 л.
13) Ливада „ „ 7 дек. оцѣненъ за 42 л.
14) Лозе „Лозята“, 3 декара оценено за 15 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Кръстю Лукановъ отъ с. Старо-Селце не сж заложенъ продаватъ се по висканието на Петко Хитовъ отъ с. село за 800 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 7877 на Плѣвенския Окол. Миров. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцелярията ми.

гр. Плѣвенъ 10/V 1899 год. 2—2

Дѣло № 1266/98 год.

Сждеб. Приставъ Хр. Ив. Мускуровъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвенъ